No. 1011 Zaterdag 9 Mei 1903. 20ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,20.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN CONCORDIA N°. 129, PIETERMAAI.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2,— pa tres luna pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl. 10,— pa anja.
Un number sol fl. 0,20.

Curaçao, 8 Mei.

NA EEN JAAR.

De „Curaçaosche Maatschappij tot bevordering van Landbouw, Veeteelt, Zoutwinning en Visscherij" telt meer dan honderd leden. Bij de laatste algemeene vergadering waren 35 personen, waaronder ook lieden die ver van de stad verwijderd wonen, tegenwoordig. Dit alles strekt ons tot bewijs dat deze vereeniging nog voortdurend de algemeene sympathie der bevolking ondervindt; reden waarom wij meenen gerechtigd te wezen de belangen dezer maatschappij hier in 't publiek te mogen bespreken.

Vrees echter niet waarde lezer, dat wij U, die soms nog geen lid zijt, lastig zullen vallen met ons aandringen om toch deel uit te maken van deze nuttige corporatie. Geen enkel woord van aanbeveling zal over onze lippen komen, al missen wij noode in de reeds lange ledenlijst eenige namen van mannen, die werkelijk hun voordeel konden doen met dit lidmaatschap, zoo goedkoop te verkrijgen, mannen, die wederkeerig der maatschappij tot steun zouden verstrekken. Wij durven gerust beweren: De Curaçaosche maatschappij beveelt zich zelve voldoende aan door haar werking, allen die hèt wel meenen met de kolonie zijn verplicht haar te schragen met moreele en financiëele krachten.

Wij behoeven niet langer, enkel tot aanmoediging, de loftrompet te steken om reclame te maken. De Curaçaosche Maatschappij is, dank de activiteit van haar bestuur, voldoende gekend, en voegen wij er in een adem bij, haar streven wordt algemeen gewaardeerd.

Nu, een jaar nadat het kostbaar zaadje met veel moeite werd geplant, kunnen wij getuigen, dat het goed is opgekomen en een frisch en gezond plantje toont te zijn, vol levenskracht, dat hoop geeft flink te zullen groeien om weelderig te bloeien en rijke vruchten te dragen. Het moeilijke werk om dit jeugdig boompje geregeld te besproeien, te leiden, te snoeien, te enten, te veredelen begint thans.

Wel wat te veel eischend, onbillijk zoude het wezen nu reeds streng te klagen, dat er tot dusverre nog weinig vrucht is gezien. Het eerste jaar diende om wortel te schieten, zich vast te werken in de aarde en uit te botten. Men mag het onmogelijke niet vergen.

Dit eerste jaar was een jaar van voorbereiding, daarom misschien het zwaarste jaar voor het bestuur, dat overal rond zocht om relaties en informaties om te weten te komen wat er gedaan kon en moest worden.

En hier op Curaçao valt veel, zeer veel te doen voor den landbouw. Handel alleen kan onze kolonie niet onderhouden, ook landbouw moet te hulp komen. Ons tegenwoordig koloniaal Bestuur, en de Regeering in het Moederland beijveren zich onze eilanden in deze richting te sturen, daarom moeten de burgers medewerken en zich in die richting laten leiden. Nog meer, zij zelven moeten uit eigen wil dezen weg betreden en voortgaan in de overtuiging, dat een krachtige hulp hen steunen zal.

Wij rekenen het een groote eer voor Curaçao, dat eenige voorname ingezeten uit eigen initiatief tot oprichting dezer Maatschappij besloten, voordat hun van hooger hand een vingerwijzing was gegeven. Een duidelijk bewijs, dat er nog wel energie schuilt op Curaçao, maar tevens ook, dat de behoefte aan een dergelijke vereeniging sterk werd gevoeld.

Aan de heeren Elias A. Jones, M. P. Curiel, H. H. R. Chapman, mr. J. B. Gorsira, P. A. Gorsira, J. L. Th. Heldewier Vignon, S. C. Henriquez, Char. A. Jones, J. S. Joubert, J. M. Maal, Mord. S. L. Maduro, H. Statius Muller, G. A. F. Nouel en J. B. v. d. L. Schotborgh, alsmede aan den heer J. H. J. Hamelberg, die zich onmiddelijk na zijn terugkeer uit het Moederland bij hen aansloot, ONS EERESALUUT! Zij hebben recht op de dankbaarheid der geheele kolonie. Met de oprichting der Curaçaosche Maatschappij is door hen een groot werk verricht, dat vele vruchten zal dragen en hun namen met gouden letters schrijven zal in de annalen onzer geschiedenis.

De warme sympathie, welke onze geëerbiedigde landvoogd Jhr. J. O. de Jong van Beek en Donk toonde voor dit ijverig pogen is ongetwijfeld een machtig hulpmiddel geweest tot verwezenlijking van het plan niet alleen, maar ook tot manmoedig samenwerken na de oprichting der vereeniging. Ook aan Z. H. E. G. brengen wij onzen oprechten dank.

Een nieuw bewijs dat de Gouverneur volkomen instemt met het werken der Maatschappij gaf Z. H. E. G. ll. Maandagavond door de algemeene vergadering van het begin tot het einde bij te wonen. Hij hoorde niet alleen met aandacht het verslag der werkzaamheden aan, maar nam ook deel aan de verkiezingen, besprak de te behandelen onderwerpen, in één woord, wij zouden geneigd zijn te zeggen, dat de Gouverneur zelf de geheele vergadering leidde.

Het Bestuur der Maatschappij had een lange lijst van agenda aan de leden gezonden, en voordat de vergadering begon meenden velen, dat het zeer lang zou duren, er was zooveel te bespreken, dat men zelfs vreesde niet klaar te komen op één avond.

Toen nu de vergadering door den ondervoorzitter H. H. M. CHAPMAN was geopend, na eerst het ontmoedigende nieuws te hebben medegedeeld dat de heer CH. A. JONES zijn ontslag als voorzitter had aangeboden, hetgeen het bestuur, hoe ongaarne ook, toch meende te moeten aannemen, na den den heer JONES den welverdienden dank der vereeniging te hebben gebracht, begon de voorlezing van het verslag, waarover later, daarna volgde de verkiezingen en eindelijk zouden de lang verbeide besprekingen beginnen. Maar, hoe vreemd! Daar was niemand, die de onderwerpen inleidde, of toelichtte, geen motie werd er gesteld als punt van debat, voor de overige leden. Er werd geen principe van actie aangenomen als punt van uitgang voor de werkzaamheden van het volgend jaar.

Misschien zijn wij nu weer te veel eischend, en leggen te zware lasten op het Bestuur der Maatschappij. Onze bedoeling is echter goed. Wij wenschen niets vuriger dan dat, de Maatschappij groeie en bloeie; maar daarvoor zal het noodig zijn, de algemeene vergaderingen der leden ook meer actief te maken. Geenszins, dat wij het Bestuur niet voldoende ijver toekennen om de zaken op het goede spoor en tot een goed einde te brengen, maar wij zouden zoo gaarne zien, dat de leden ook meer deel namen aan de werkzaamheden der Maatschappij en de zware taak van het Bestuur vergemakkelijkte door te zamen het werkplan voor te bereiden en aan te geven. Dit kan niet anders geschieden, dan door dat het Bestuur zelf de onderwerpen inleidt, of tijdig aan andere leden, die daartoe genegen zijn, verzoekt de te behandelen onderwerpen te bestudeeren, om duidelijk aan de vergadering de

Feuilleton.

DE GALEISLAAF.

Het volgende ware verhaal is gevonden onder de papieren van een dezer dagen overleden Fransch priester. Alleen de namen en de datums zijn veranderd, en het verhaal is hier en daar een weinig verkort.

„Ik had de Advent–predikatie in de stad X. geëindigd. De algemeen communie in den Kerstnacht was zeer talrijk en stichtend geweest; vele mannen, sedert jaren van de H. Tafel verwijderd gebleven, waren door de genade getroffen; onder dezen de jonge onderprefect, die op het punt stond met een jong meisje van een zeer christelijk gezin in het huwelijk te treden. Mijn jonge vriend de onderprefect, dien ik het geluk had gehad tot God terug te brengen, ondervond bovenmatig de dubbele vreugde, die de vrede des harten en het vooruitzicht op het aanstaande huwelijksgeluk hem schonken. Hoe dikwijls heb ik dien uitroep gehoord van de met God verzoende ziel: „Och, wat ben ik gelukkig en tevreden! Ik zou zoo graag een ongelukkige goed willen doen! Ik wil een goede daad verrichten, om God te toonen, dat ik geen ondankbare ben, zei mijn jonge vriend mij. Wilt gij mij helpen?

Wel, heel graag, indien ik het kan.

—Morgen moet ik voor dienstzaken naar Mont Saint-Michel vertrekken. Daar te Mont Saint-Michel is een heilige tot levenslangen dwangarbeid veroordeeld, — ja, een heilige. Wilt gij mij helpen om voor hem genade te verkrijgen?

— Of ik het wil, mijn vriend! Maar hoe kan ik, eenvoudig kloosterling...

— Maar vóór alles, onderbrak de andere mij, moet gij met mij gaan, gij moet den „heilige" zien, met hem spreken en zijn geschiedenis hooren. Indien gij ze zult kennen, zult gij het middel wel vinden, gij zult een wonder doen......Gij hebt er reeds één verricht door een onderprefect te bekeeren, voegde hij er lachend bij. Laten wij van avond dus op weg gaan.

In dien avond vertrokken wij naar de beroemde abdij Mont Saint-Michel, thans in een galei veranderd. De tempel der uitverkorenen herschapen in een hel, welk een zonderlinge lotsbeschikking!

Ik heb een teedere herinnering bewaard aan de Mis, die ik daar den volgenden dag te midden der misdadigers heb opgedragen. Als misdienaar had ik een galeiboef, die mij den wensch had te kennen gegeven de H. Communie te ontvangen. Op het oogenblik, dat ik hem het Brood der Engelen gaf, zag ik op zijn gelaat tranen glinsteren en ik was getroffen door de waarlijk engelachtige uitdrukking van dezen „misdadiger". Zou hij de „heilige" zijn?

En half uur later bevond ik mij in de kamer van den directeur, die mij zei: „Eerwaarde pater, de onder prefect heeft mij alles verteld, ik zal u alleen met uw beschermeling laten, hij zal u alles zeggen."

Ik bleef een oogenblik alleen, ik hoorde schreden, ik zag een man naar mij toekomen, gekleed in het misdadigerspak; het was mijn misdienaar, mijn communicant, de „heilige". Alvorens ik het kon beletten, lag hij voor mijn voeten, ik richtte hem op, drukte hem in mijn armen en zei hem: „Mijn broeder!"

Ziehier woordelijk het verhaal van zijn „misdaad".

— Pater, ik ben twee en dertig jaar, ik was vóór drie jaar notaris te...... Ik trouwde daar een jong meisje, een engel, doch vier maanden later gebeurde reeds...... de ramp. Vroegtijdig haar moeder verloren, en eenig kind, aanbad zij als het ware haar vader, oud-officier, oud samenzweerder van Straatsburg en Boulogne en bijna intiem met zijn oud medeplichtige, thans een almachtigen Caesar.

— Op een avond kwam hij met ontsteld gelaat bij mij. Ik werkte in mijn kamer; mijn brandkast, die 230.000 franks bevatte, stond half open. Ik zal nooit den blik van dien ongelukkige vergeten, als gehypnotiseerd door het zien der bankbiljetten en der goudstapels.

—Mij blijft niets anders over dan mij voor het hoofd te schieten! riep mijn schoonvader uit.

—Mijn God, wat is er?"

— Morgen komt de inspecteur der financiën en er ontbreken tweehonderdduizend franks in mijn kas. Kunt gij ze mij één dag leenen?

—Ik? Maar ik heb ze niet!

—Hoe? En ik zie ze daar onder het bereik van mijn hand...... een schat!

Snel wierp ik de deur der brandkast dicht. „Maar dat geld is niet van mij, ik heb het slechts in bewaring."

—Gij wilt dus liever, dat ik me dood?

—Kunt gij ze niet aan den keizer, uw vriend vragen?

—Den keizer? Ik heb hem reeds verscheidene malen geld gevraagd. Daarbij de tijd ontbreekt mij...... Gij

voor- en nadeelen eener zaak te verklaren en toe te lichten. Het Bestuur, of de aangezochte persoon, liefst verschillende voor onderscheiden onderwerpen, kan dan een motie voorstellen of een principe van actie aangeven, waarover gedebatterd kan worden of gestemd. Wanneer deze stemming niet door een vage, algemeene vraag maar, zooveel mogelijk, hoofdelijk wordt gehouden, zou ook dit weder voor sommige leden een aanleiding kunnen zijn om met een kort woord hun stem te motiveeren. En aldus zou men tot meer klaarheid komen en de leden ook meer het nut gevoelen van hun deelnemen aan de vergadering.

Men vergeve ons deze vrijmoedigheid; wij hebben, naar wij meenen, voldoende bewijzen gegeven, dat ons het welzijn der Maatschappij ter harte gaat, en zouden zoo gaarne de sympathie voor deze vereeniging nog zien stijgen. Alleen om deze reden meenden wij te moeten aangeven waarom o. i. de laatste vergadering, hoe druk ook bezocht, zoo mat was en gedrukt. De te behandelen onderwerpen zijn niet voldoende behandeld, de leden konden hun meening moeilijk zeggen, omdat men niet wist, wat het Bestuur van plan was. De voor- en nadeelen der verschillende zaken, de moeilijkheden bij de uitvoering van het oorspronkelijk plan door het Bestuur ondervonden hadden moeten worden medegedeeld. Alle tegenwerpingen die aan het Bestuur bekend waren geworden, hadden moeten worden opgelost. Dan hadden de leden een leidende gedachte gehad om daarover op hun beurt hun meening te zeggen en men had eindelijk tot een practische conclusie gekomen.

De lijst met agenda waren tijdig genoeg rondgezonden.

De leden hebben onder elkander zeker over deze onderwerpen gesproken, vandaar dat men voldoende korte op- of aanmerkingen hoorden waaruit veel viel te distilleeren, maar niemand had, naar het scheen, zich voorbereid om de onderwerpen in den breede te behandelen en naar aanleiding daarvan een practische conclusie voor te stellen. In den beginne zullen de leden de te bespreken onderwerpen nog te weinig meester zijn, daar zij voor ons allen nieuw zijn, om, op de vergadering zelve daartoe aangezocht, aanstonds een breede uiteenzetting der zaken te kunnen geven en een heldere voorstelling van de te nemen conclusie. Daarom zouden wij meenen, dat het vooreerst noodig zal wezen, zoo het Bestuur althans ook andere personen een korte voordracht wil laten houden over aangegeven punten, dat deze personen tijdig daartoe worden uitgenoodigd om zich degelijk te kunnen voorbereiden én voor de toelichting der onderwerpen én voor de leiding van het debat.

Wanneer de leden een werkzaam deel hebben gehad aan het opmaken van het werkplan zullen zij van zelf ook veel meer belang stellen in de uitvoering daarvan en dan zal het voor 't Bestuur ook gemakkelijker zijn personen te vinden, die een behulpzame hand bieden.

Duidelijk willen wij ten slotte verklaren, dat het onze bedoeling niet is, kritiek uit te oefenen op de vorige vergadering, maar alleen naar aanleiding dezer bijeenkomst een middel aanwijzen om deze vergaderingen gezelliger en meer vruchtdragend te maken. De belangstelling der leden was zeer groot, maar deze sympathie moet blijven, nog aangroeien, zoo dit mogelijk is, en daartoe meenden wij in alle vrijmoedigheid bovenstaand hulpmiddel te mogen aangeven.

Verslag der werkzaamheden.

Sedert de algemeene vergadering van 29 Sept. 1902 werden er elf bestuursvergaderingen gehouden.

Op verzoek van den gouverneur diende de Mij ......ZHEG. van consideratie en advies op de volgende onderwerpen:

1°. de wenschelijkheid om een degelijk onderzoek te doen instellen naar de mogelijkheid om uitbreiding te geven aan de visscherij in deze kolonie, voor welke zaak het bestuur een sterk aanbevelend woord heeft gesproken.

2°. de wijze, waarop het best zou kunnen worden voldaan aan het verzoek van het Koloniaal Museum te Haarlem, dat een onderzoek wil instellen naar de voedingswaarde van onze voedingsmiddelen, over welke zaak het bestuur het wenschelijk achtte nadere informatie's in te winnen van genoemd museum betreffende de soorten van levensmiddelen en de beste wijze van verzending van zulke voedingsstoffen als aan bederf onderhevig zijn.

3°. de wenschelijkheid om een vaste commissie te benoemen, teneinde door de gezaghebbers en andere personen van de eilanden gestuurde zaken hier aan den man te brengen, waarover het bestuur berichtte, dat het daarin weinig heil zag en de verkoop van zulke zaken het best aan één vertrouwd persoon bleef toevertrouwd, zooals nu het geval is.

Door de bereidwillige medewerking van den Eerevoorzitter onzer Maatschappij en die van den Directeur van het Departement van O. W. verkreeg het bestuur de beschikking over een leeszaal en vertrouwt daardoor tegemoet te zijn gekomen aan het verlangen der leden om kennis te kunnen maken met de door de Maatschappij ontvangen boeken en tijdschriften.

Eenige ontbrekende catalogussen werden nog aangevraagd en ontvangen, zoodat de Mij. nu over een vrij compleete verzameling beschikt.

Op Saba en St. Martin kwamen afdeelingen tot stand, wier reglementen door het hoofdbestuur werden goedgekeurd.

De ontvangen monsters van verschillende veevoedergewassen werden, zooals U bekend is, in handen gesteld van den heer Zwijsen en onder zijn leiding op Santa Lucia aan een proef onderworpen. Dat die proef zoo goed als totaal mislukte, zult gij wel reeds weten. Alleen de Tsama–watermeloen bleek tegen de droogte bestand en op Bonaire werden vrij gunstige resultaten verkregen met het „Jerusalem–Corn.

Aan den Heer Kikkert te Vlaardingen werd een bezending zout verzonden, doch tot nu toe heeft het bestuur nog geen bericht van ZEd.

In zake stroohoeden–industrie is het bestuur nog in onderhandeling met de Ned. consul te Porto Rico en wij zien van ZEd. nog een antwoord tegemoet.

Van Teneriffe werden drie geitebeesten ontvangen, doch onze consul aldaar schijnt niet de man te zijn, die veel verstand van geiten heeft, althans de exemplaren, die hij stuurde, waren niet van de beste, ofschoon hem geld genoeg was gezonden. Gelukkig echter zijn de dieren in leven gebleven en misschien is er toch nog nut van te trekken.

Aan de directies der zoutmaatschappijen van Bonaire en St. Martin werd schreven om te trachten één agent te New-York te hebben voor den verkoop van ons koloniaal zout. Nu de planters van hier en evengenoemde maatschappijen elk een agent hebben, concurreeren deze als het ware met elkaar, zoodat de mogelijkheid niet is uitgesloten dat, door den verkoop van ons zout in handen te stellen van één persoon, betere prijzen zullen kunnen worden bedongen.

Zooals U bekend is, is van wege het bestuur een circulaire rondgegaan, waarbij liefhebbers van bloemen werden uitgenoodigd tot deelneming in een bestelling van bloemzaden. Bloemisterij is zeker een vak, waarbij hier een bestaan kan worden gevonden. Bijna iedereen hier is een liefhebber van bloemen en als men er slechts even de gelegenheid voor heeft, houdt men er een paar van die sieraden der natuur op na, doch slechts zelden is men in de gelegenheid een behoorlijk bouquet te krijgen en voor bijzondere gelegendeden laat men die zelfs van de Kust komen. Doch ook had de bestelling plaats met het oog op de a. s. tentoonstelling om die op te luisteren en dit brengt mij als van zelf op de voorbereiding dier gewichtige gebeurtenis.

Het bestuur verzocht de heeren Morris E. Curiel, H. Frie, H. J. C. Henriquez, R. J. Hojer, J. Janse, I. Van Lier, C. P. Neuman, R. de la Noy en V. M. Zwijsen om zich in commissie te vereenigen ten einde de tentoonstelling voor te bereiden. Die commissie mocht de welwillende medewerking van ZHEG. den Gouverneur ten deel vallen en ter harer eer dient gezegd, dat zij zich op allerloffelijkste wijze van hare taak heeft gekweten. Een compleet plan werd door haar opgemaakt, waarvan U binnenkort een prospectus zal worden aangeboden. Uw aller medewerking blijft echter een eerste vereischte en het bestuur vertrouwt daarop te kunnen rekenen. In den loop dezer vergadering zal daarover nog wel het een en ander worden gezegd.

Het bestuur is nog steeds in correspondentie met de St. Albans Foundry & Implement C°. in zake het aanschaffen van een shredding–machine. Wij behoeven bijna naar geen beter veevoeder te zoeken dan maisstokken als ze er maar zijn. Maar die maisstokken moeten het vee in een smakelijken vorm worden voorgezet en daartoe gebruikt men thans de shredding-machine, die niet alleen de stokken snijdt, doch ook de vezels er van losrukt, zooals U uit de hier ter tafel liggende monsters zal blijken. Zooals ze daar zijn, laat het vee er niets van liggen, maar nu zal nog moeten blijken, hoe de machines werken en daartoe stelt het bestuur zich voor er een uit te laten komen, die met beweegkracht op ± f200 zal komen te staan en nog aangeschaft zal worden uit het saldo van het vorig jaar.

Daaruit zal ook moeten worden bekostigd het drukloon voor ons jaarboekje. Het bestuur heeft daaraan, naar het hoopt, een zeer aantrekkelijken vorm gegeven. De kosten er van zullen ook nog al hoog zijn, doch een volgend jaar zullen ze aanzienlijk lager zijn, daar veel van wat er in voorkomt in type kan blijven staan, zooals b. v. de tarieven en tabellen en het drukloon daardoor zeer laag zijn.

Zooals U bekend is, worden er door de Mij. pogingen in het werk gesteld

---

wilt mij dus niet redden?— Het zij zoo, vaarwel.

Hij had luid gesproken, mijn arme vrouw had alles gehoord, zij slaakte een kreet en viel bewusteloos neer. Het duurde lang eer zij weer tot het leven terugkeerde.

Den volgenden morgen snelde ik met een bang voorgevoel naar mijn schoonvader, ik vreesde, dat de rampzalige de hand aan zich zelf zou hebben geslagen. Ik vond hem echter kalm thuis zijn pijp rooken.

— Ik heb goed nieuws, zei hij. De inspecteur zal eerst de volgende week komen, thans heb ik tijd om af te wachten.

Gerustgesteld keerde ik naar huis terug. Daar wachtte mij een mijner klanten, die zijn geld, dat ik in bewaring had, kwam terughalen. Ik begaf mij naar het kantoor en opende de brandkast. Ik deinsde terug — de bankbiljetten waren verdwenen! „Ik ben bestolen," riep ik onsteld uit.

Maar mijn klant eischte dreigend zijn geld — daar ik het hem niet kon geven, snelde hij naar de politie. Ik liep blootshoofds als een waanzinnige naar mijn schoonvader, die in de richting van het station woonde. Mijn schuldeischer had mij in het oog gehouden en riep: „Hij wil met mijn geld de vlucht nemen! Houd den dief!"

Ik werd aangehouden en veroordeeld. — Ziedaar, mijn vader, waarom ik in de galeien zucht. — Op den avond vóór mijn proces kwam mijn schoonvader mij in de gevangenis opzoeken. „Indien gij spreekt, dood ik mij, indien gij zwijgt, zal ik uw vrouw en uw kind onderhouden." En toen heb ik gezwegen! — Ik heb steeds bij mij zelf herhaald: „Christus was ook onschuldig en toch werd Hij veroordeeld."

Nogmaals drukte ik den galeislaaf in mijn armen. — Den volgenden dag was ik te Parijs.

De hertogin de...... was zeer met de keizerin vertrouwd. Zij was een der weinige vriendinnen der vorsin. Ik deelde de hertogin mijn reis naar Mont Saint-Michel mee.

— Dat treft goed, zel zij, morgen moet ik dienst doen in de Tuilerieën, ik zal al het mogelijke voor uw beschermeling doen.

Vier dagen later ontving ik een brief van de hertogin, waarin ze mij meedeelde, dat zij de geschiedenis van den onschuldigen galeiboef aan de keizerin en den keizer verhaald had. De keizer had beloofd den onschuldige recht te doen wedervaren, doch wilde de geschiedenis eerst uit mijn mond vernemen. Toen ik mij tegenover den man bevond, die op dat oogenblik de heerscher was over de halve wereld, ondervond ik een hevige ontroering, maar de gedachte, dat van mijn woorden het lot van drie onschuldigen afhing, de vader, de echtgenoote en het kind, gaf mij moed en ik deed den keizer mijn verhaal. Toen ik geëindigd had, vroeg Zijne Majesteit mij na eenige oogenblikken van stilte:

„Hoe heet de ellendeling, die de oorzaak van dit alles is?"

„Sire, de schuldige is Dubois, kapitein Dubois!"

Die naam deed hem opspringen.

„Dubois, kapitein ontvanger te ...... Ah! de ongelukkige!......"

„Sire, ik moet er bijvoegen, dat hij sedert het...... ongeluk zijn dochter en zijn kleinzoon onderhoudt, die geheel te zijnen laste zijn."

„Ja, na hen besloten te hebben!" bestolen, hij, die...... Ah! de ongelukkige!'

Er heerschte eenige oogenblikken van pijnlijke stilte.

„Kunt gij mij verzekeren, dat niemand de waarheid vermoedt?"

„Sire, niemand weet het."

„'t Is goed."

Hij gaf een teeken met een bel en wisselde vervolgens op fluisterenden toon eenige woorden met het hoofd van het kabinet, dat heenging en een oogenblik later met een verzegelde enveloppe terugkwam.

„Pater," zei de keizer, „ik dank u voor de voorzichtigheid, waarmee gij gehandeld hebt. Ik sta er op, dat deze zaak eeuwig geheim blijft. Dubois heeft tweemaal voor mij zijn leven gewaagd, ik wil nu zijn eer redden. Allen, die benadeeld zijn, zullen ruimschoots worden schadeloos gesteld, daar geef ik u mijn woord op."

De keizer gaf mij de hand tot afscheid. Daarna zei hij: „Een oogenblik nog. — Dubois is voorgedragen voor een bevordering. Kan ik, na hetgeen hij gedaan heeft, hem die in geweten verleenen?"

„Sire, dat zal 't beste middel zijn om de zaak voor altijd stil te houden."

„Ja, dat is waar." Daarna mij de enveloppe toereikend, zei hij: „Neem het voor uw armen."

Zij bevatte drie duizend franks.

Elf dagen na mijn audiëntie, toen ik weer in het klooster te...... was teruggekeerd, werd ik in de spreekkamer geroepen, waar drie personen mij wachtten: een man, een vrouw en een kind.

Wat ik gevoelde gedurende de twee uur, die mijn onderhoud met mijn bezoekers duurde, zal ik niet trachten te beschrijven. Maar thans, na een zeer lang leven, denk ik nog dikwijls aan die twee uren......

Meer dan een derde eeuw is voorbij, sedert de ex-notaris en zijn gezin Frankrijk hebben verlaten. De gewezen galeislaaf woont thans in Australië; hij is vader van een groot gezin, welgesteld en algemeen geacht. En elk jaar tegen Kerstmis, den datum van mijn bezoek aan Mont Saint-Michel, ontvang ik een brief voor mijn hart en een aalmoes voor de armen.

De Australiër heeft Frankrijk niet vergeten.

om de beschikking te krijgen over een boormachine, doch het schijnt, dat die pogingen niet veel resultaat zullen hebben.

Er blijft mij nu nog over — waarmee ik misschien had moeten beginnen — U mede te deelen, dat onze voorzitter, „wegens vermeerderde werkzaamheden, die zijn volle inspanning en energie eischen," zich verplicht heeft gezien zijn mandaat neer te leggen en aan het bestuur verzocht dit ter uwer kennis te brengen. Met leedwezen doen wij dit. Dat wij onzen voorzitter, zoo vol ijver en ambitie voor de zaak, moesten missen, is ongetwijfeld een gevoelige slag voor onze Maatschappij geweest en wij — het bestuur — die in nauwer kring met hem samenwerkten, voelden dien slag te meer. Doch het besluit van den heer Jones moesten wij billijken en wij hebben ingezien, dat het tevergeefs zou zijn hem van dat besluit terug te brengen. Sedert heeft de ondervoorzitter de plaats van den voorzitter ingenomen.

Ons ledental verminderde met 6 door het overlijden van de heeren O. Tillerman en Jacob Schotborgh en het ontslag nemen van de heeren Hoijer, van Leeuwen, C. C. J. Van Romondt en C. A. Zeppenfeldt, doch daarentegen kwamen er 4 nieuwe leden bij, n. m. de heeren Dussel, J. F. Quast, J. G. Statius Muller en H. v. d. L. Schotborgh.

Het jaar sloot met een batig saldo, doch, zooals reeds gezegd, moeten daar nog af de kosten van ons jaarboekje en van een shredding-machine doch ook dan zal er nog een batig saldo blijven. De rekening en verantwoording heeft ter Uwer beschikking gelegen en het bestuur hoopt, dat die Uwe goedkeuring zal wegdragen.

Nieuwsberichten.

Curaçao.

Bezoek.

De heer H. H. VAN KOL is gisteren omstreeks 11 uur met de paket *Gouverneur v. d. Brandhof* aangekomen in gezelschap van den heer SELHORST, die met hem de bovenwindsche eilanden bezocht. De heer BARTELINK kwam onzen gast reeds aan boord verwelkomen. Onmiddellijk na aankomst heeft de heer VAN KOL zich naar het Gouvernementshuis begeven.

In de *C. C.* van gisteren heeft VAN KOL medegedeeld, dat zijn „studiereis door gebrek aan tijd haastig moet geschieden en (dat zijn) eenig doel is nader kennis te maken met de *toestanden van land en volk* (en zich daarom) niet bezig kan houden met kwestiën van persoonlijken aard...... Gaarne zal (hij) bij aanvrage om bezoek vooraf vernemen, welke zaken men met (hem) wenscht te bespreken."

De heer VAN KOL kwam op St. Eustatius 27 April in den namiddag en vertrok 30 April om 5 uur des morgens naar Saba, kwam daar vier uur later om 9 uur aan en vertrok denzelfden dag 's avonds om 6 uur. Op 1 Mei 's morgens 10 uur arriveerde hij op St. Martin en vertrok om 9 uur 's avonds van den volgenden dag, landde in de Slachtbaai van Bonaire op 7 Mei 's morgens 7 uur en is toen over Rincon naar de stad gereden, waar hij om halfdrie aankwam om den volgenden morgen 4 uur te vertrekken.

Wij heeten den heer VAN KOL welkom op ons eiland en hopen van ganscher harte, dat zijn kort bezoek groote gevolgen moge hebben voor ons land en volk.

Examen.

Gisteren en hedenmorgen heeft de Weleerw. Zuster ELISE het examen afgelegd voor de hulpakte L. O. en heden de Weleerw. Zusters MARGUÉRITE en GONZAGUE voor de akte Fransch. Allen slaagden. Wij wenschen hun allen geluk met het behaalde succès.

De Pensioenwet.

De Commissie van Rapporteurs uit de Afdeelingen van den K. R. heeft haar voorloopig verslag uitgebracht over het O. V. tot wijziging der K. V., houdende vaststelling van reglementen op het verleenen van pensioenen aan burgerlijke ambtenaren in de kolonie Curaçao en aan hunne weduwen te weezen.

„De meerderheid der leden vereenigd in de afdeeliggen kon niet instemmen met de indiening van dit ontwerp-verordening............ Zij vermeenden met zekerheid te mogen beweren, dat in deze kolonie de thans dienende ambtenaren noch de gepensionneerde ambtenaren aanleiding hebben gegeven tot de voorgestelde verscherping der bestaande bepalingen."

De Gouverneur gaf als motief dezer wijziging aan „de wenschelijkheid, dat overeenstemming bestaat tusschen de Koloniale wettelijke regelingen onderling, en tusschen deze en die van het Moederland." Maar die wet en die verordeningen waren nauwelijks afgekondigd, zij dateeren 28 Februari|5 Maart 1903. Er scheen dus nog een andere beweegreden tot zulk een buitengewone haast te dringen.

Sommige leden waren van gevoelen, dat daar de ambtenaar uit eigen middelen er voor heeft gestort het pensioen zijn eigendom is, althans een verkregen recht van hem en de zijnen, waarop geen inbreuk mag gemaakt worden dan om zeer gewichtige redenen, als bijv. de gepensionneerde lijfofonteerende straf verdient, maar niet om geringe vergrijpen, waarvoor hem slechts drie maanden gevangenisstraf wordt opgelegd.

„Hiertegenover stelden de andere leden, die als principe aannamen, dat de pensioensbepalingen voorrechten waren aan den ambtenaar toegekend, dat het allezins gewettigd is die voorrechten te beperken, waar het belang der kolonie het medebrengt."

Wij zouden geneigd zijn beide meeningen te vereenigen. De gelden noodig voor het pensioen worden vooreerst niet ten volle door den ambtenaar gestort, het pensioen is derhalve niet zijn eigen door hem overgelegd kapitaal, ten tweede is het pensioen een belooning voor jarenlange trouwe plichtsbetrachting en ten derde een soort verzekering tegen ouderdom en invaliditeit van de staatsambtenaren. Het „genot" van pensioen dunkt ons daarom een volgens de wet toegekend voorrecht. Een voorrecht, dat derhalve steunt, niet slechts op billijkheid, maar zelfs op de rechtvaardigheid en daarom zeer dicht *raakt aan* HET RECHT, maar nog geen recht is.

De eerste meening der commissie drukt zich, naar het ons voorkomt, derhalve te sterk uit, de tweede te zwak. Daarom hadden wij zoo gaarne gezien, dat men den Gouverneur eenigszins ware tegemoet gekomen door toe te stemmen, dat de Gouverneur het pensioen aan den veroordeelde *kan* ontnemen, maar ALTIJD ten behoeve der vrouw, minderjarige afstammelingen in de rechte linie, of van zijn bloedverwanten in de opgaande linie.

De schuldige wordt hierdoor gestraft, de onschuldige gespaard. Billijkheid en rechtvaardigheid behouden dan haar rechten, omdat een ambtenaar werkt en later pensioen ontvangt om zijn familie te onderhouden. De armoede der bevolking zou een voldoende reden zijn, waarom hierin de Cur. Verordening niet met de Ned. Wet overeenkomt.

Nieuwe Wet.

Door den Gouverneur is den Kolonialen Raad een nieuw ontwerp-verordening aangeboden tot wijziging en aanvulling van de bepalingen in het Burgerlijk Wetboek omtrent de vaderlijke macht en de voogdij en daarmede samenhangende artikelen, alsmede van een daarmede verband houdend voorschrift in het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

Het zal den Kol. Raad heel wat hoofdbreken kosten, voor dat hij met dit lijvig ontwerp gereed zal zijn. Niemand zal echter twijfelen aan het hooge maatschappelijk belang bij deze wet betrokken en dit zal den leden ook moed geven zich met kracht op het bestudeeren dezer wet toe te leggen. Een gemakkelijke taak is het zeker niet.

Nieuwe dokter.

De Vrijm. deelt het verblijdend bericht mede, dat door den Minister van Koloniën F. F. H. BELLE, arts, gesteld is ter beschikking van den Gouverneur van Curaçao om, na aankomst in die kolonie, te worden benoemd tot Gouvernements-geneeskundige op het eiland Bonaire. Nu nog Saba!

Officieele berichten.

Bij Gouvernements-beschikking, is:

1°. aan den Heer W. C. J. van Leeuwen, Hoofd drr Emma-School alhier, tot verder herstel van gezondheid een verlofsverlenging voor den tijd van twee weken verleend.

2°. de Heer F. Bartelink, eervol ontheven van de waarneming van het ambt van Administrateur van financiën.

3°. de Heer C. Statius Muller, Administrateur van financiën alhier, in activiteit hersteld.

— Zij, die in aanmerking wenschen te komen voor de tijdelijke vervulling van de betrekkinig van vakleeraar in 't Spaansch aan de scholen voor meer uitgebreid onderwijs alhier, worden verzocht zich daartoe vóór den 20n. dezer, met een op zegel geschreven verzoekschrift en onder overlegging van hunne bewijzen van bekwaamheid tot den Gouverneur der Kolonie te wenden.

— *Vergadering van den Kolonialen Raad* op Dinsdag den 12n. Mei 1903, ten 8 u. 15 m. des voormiddags tot sluiting van de vergadering van den Kolonialen Raad voor het zittingsjaar 1902—1903 en tot opening van de vergadering van dien Raad voor het zittingsjaar 1903—1004. Ten 9 ure opening van den K. R. volgens gebruikelijke ceremonieel.

Posterij.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

J. H. W. Gravenhorst, My. C. Henriquez, L. J. Henripuez, Josefa Antonio Martin, Ana Isabel Moreno, Aurelio Maduro, Forcuata C. Nuñez, Manuel Onriyn, Carlina Pinillos, Juan Ujneta, Antonio Wagne a|b SS. Maracaibo, C. B. ¡Rojer a|c Correa Hermanos.

Aangeteekende stukken:

Jacob de Sola & Co., Rosa V. Seijas.

Kon. West-Indische Maildienst.

De jaarvergadering keurde de balans en de winst- en verliesrekening goed, aantoonende *f* 451 winst. die op nieuwe rekening is overgebracht. De heeren P. N. MULLER en mr. H. J. SMIDT werden als commissarissen herkozen, de heer C. H. VAN RIJN als directeur herkozen en in de plaats van wijlen den heer D'ANGREMOND als directeur gekozen de heer W. v. ESSELT.

Plaatsgebrek.

Wegens plaatsgebrek moet ons antwoord aan *El Imparcial* omtrent den kabel en de mededeeling van de samenstelling van 't nieuwe bestuur der Cur. Mij. en het resultaat der besprekingen van de laatste algemeene vergadering tot de volgende week blijven liggen.

Ingezonden Stukken.

„Moed, Beleid en Trouw."

Het bestuur der centrale afdeeling op Curaçao van de vereeniging „Moed, Beleid en Trouw," gevestigd te Amsterdam, heeft het genoegen bij deze, namens het hoofdbestuur, dank te betuigen aan alle die in het afgeloopen jaar door hunne contributies en bijdragen van hunne belangstelling in meergenoemde vereeniging hebben doen blijken.

Ook aan de Heeren correspondenten op de andere eilanden dezer kolonie, die door hunne belanglooze bemoeïngen de vereeniging hebben gesteund, wordt, zoowel door het hoofd-bestuur als door het bestuur der centrale afdeeling alhier, vriendelijke dank gebracht.

Moge de belangstelling in- en de erkenning van het nuttige doel der vereeniging in deze kolonie niet verflauwen, maar integendeel meerderen worden aangemoedigd ook iets daartoe bij te dragen. Behalve vaste jaarlijksche contributies, worden ook giften, hoe gering ook, dankbaar aanvaard.

Curaçao, den 4den Mei 1903.

De voorzitter,

E. VAN DEN BOSSCHE.

De secretaris,

J. J. V. D. BERGE.

Nederland.

Rekening Curacao 1899.

Een wetsontwerp is ingediend tot vaststelling van het slot der rekening van de koloniale uitgaven en ontvangsten voor Curaçao over 1899. De uitgaaf bedroeg *f* 744,162,12½, de ontvangst *f* 508.105,81 zoodat het nadeelig slot *f* 196.056,31½ bedraagt, welk bedrag tot aanvulling van de koloniale geldmiddelen is noodig geweest. De uitgaven klommen *f* 34.952,11 boven het toegestane bedrag, waartegenover overschotten tot een bedrag van *f* 18,492,40. De koloniale middelen, welke geraamd waren op *f* 631.016,72 hebben opgebracht *f* 508.105,81 of *f* 122.910,91 minder.

Buitenland.

Frankrijk. — Combes heeft geantwoord op de interpellatie, waarin hem werd gevraagd, of aan de Chartreuse autorisatie was aangeboden tegen een betaling van een millioen aan Kamerleden.

Combes gaf den interpellant te verstaan, dat hij wel wilde antwoorden op deze vragen, opdat men de regeering niet zou verwijten, dat zij geweigerd zou hebben te antwoorden. Combes zeide, dat die beschuldiging noch hem, noch zijn partij kon treffen. Met minachting wierp hij de aantijging van zich in het volle vertrouwen op het rechtvaardig en onpartijdig oordeel van zijn medeburgers.

„Ik heb beloofd, dat ik een taak zou volbrengen.

„Door mij stelselmatig aan te vallen tracht men mij in het volvoeren van die taak te verhinderen. Maar niets zal mij tegenhouden en ik zal tot het einde gaan."

Dat is nu wel dapper, maar sterk van argumenten is het niet.

— Te Currière in de school voor doofstommen, die daar door de Karthuizers werd bestuurd, sprak de broeder-directeur, de man, die zijn leven had besteed om deze ongelukkigen weer met de samenleving te verbinden, wiens geduld en wiens liefde hun harten in bezit had genomen, zooals een moeder het hart harer kinderen bezit, voor 't laatst met zijn ongelukkige leerlingen.

Hij lachte nog, zijn tranen verbergend; hij trachtte hen te troosten en hoop in te gieten...... daar opent zich de deur, gendarmes treden binnen, commissarissen van politie en twee personen, die zeggen, dat zij hier voortaan baas zullen zijn.

Broeder Leufroy, een reeds bejaarde man, ziet hen aan, sprakeloos, hij begrijpt niet, waarom hij toch niet mag verder leven zijn leven van opofferende liefde. Eenige oogenblikken later zonk hij dood neer. De hevige emotie was, volgens den dokter, de oorzaak van den dood. Hij viel op het veld van eer!

Ierland.—Twee Engelsche millionnairs, lord Ireach en de heer Pessie, hebben zich bereid verklaard Ierland te voorzien van een gansch net van electrische trams en nieuwe spoorwegen, zonder eenige winst te beoogen. Zij hopen hierdoor Ierland op industrieel en landbouwkundig gebied omhoog te helpen.

Amerika.—In een redevoering heeft Roosevelt gezegd, dat hij nog liever zou zien, dat de Monroe-leer prijsgegeven werd, dan dat er mee werd gesold zonder dat ze gesteund werd door kracht van wapenen, welke toch ten slotte alleen eerbied ervoor zou kunnen afdwingen bij vreemde mogendheden, die er in hun belangen door, werden getroffen.

De President legde nadruk op de noodzakelijkheid eener groote en sterke vloot, niet tot het voeren van oorlog, maar als zekerste waarborg voor den vrede. Zoolang men voortging met het verbeteren van de vloot, was er niet de minste kans, dat men ooit met een vreemde mogendheid in botsing zou geraken.

— President Roosevelt heeft te Minneapolis eens duidelijk gezegd, wat de Ver. Staten ten opzichte van Zuid-Amerika willen.

Wij moeten in de toekomst steeds meer een overwegenden invloed kunnen uitoefenen in wateren, welke de zuiderlijker gelegen kusten bespoelen; en deze invloed moet niet uitgaan van een contrôle over de aldaar gelegen republieken, maar zijn een beheersching van den militairen toestand, waardoor in de toekomst verwikkelingen vermeden zullen kunnen worden.

Macedonie. — Bij den aanval op Mitrovitsa, door de oproerige Albaneezen heeft zich een incident voorgedaan, dat tot ernstige verwikkelingen kan aanleiding geven; de Russische consul Stsjerbina werd gewond. Mitrovitsa is een gevaarlijke woonplaats voor consuls. Jaren geleden werd de Servische consul aldaar vermoord, en ook het leven van den nu gewonden Rus was steeds in gevaar. De consul werd door de fanatieke Albaneesche Muzelmannen uit de omgeving altijd beschouwd als een dwarskijker, die moet toezien op de daden, welke de Albaneezen zich veroorloven, tegen de ongewapende katholieke Serviërs in die streken.

De Russische consul te Uskub meldt het volgende over de verwonding van den Russischen consul te Mitrovitsa:

Toen deze des avonds half zes, vergezeld door een lijfwacht, zijn woning verliet, trad hem een Albaneesch soldaat, zekere Ibrahim, te gemoet en vuurde onder den schijn van groeten, een geweerschot op den consul af. Het schot trof den consul in de linkerzijde. Daarna schoot Ibrahim nog een paar maal op de begeleiders van den consul, maar wordt ten slotte zelf door de soldaten der lijfwacht verwond.

Ibrahim beweert, dat hij op den consul heeft geschoten, om zich te wreken over een, den vorigen avond aan een zijner familieden toegebrachte kwetsuur.

De militaire commandant der stad was met zijn geneesheer spoedig ter plaatse en liet den gewonde naar het consulaatsgebouw terugbrengen. Hilmi-pasja, de nieuwbenoemde inspecteur-generaal der drie Macedonische provinciën, betuigde telegraphisch zijn leedwezen over het gebeurde.

Eenige dagen later is de russische consul te Mitrovitza, de heer Stsjerbibina, aan zijne bekomen verwonding overleden.

Hoogstwaarschijnlijk, zoo wordt aan de „Temps" geseind, zal dit een minder welwillende houding van Rusland ten opzichte van Turkije tengevolge hebben, men vreest zelfs, dat een ingrijpen van Rusland en Oostenrijk er zeer door bevorderd en verhaast worden.

— In Macedonië breidt de opstand zich voortdurend uit; er moet daar nu weer een gevecht geleverd zijn, dat den Turken 140 dooden zou gekost hebben.

Rusland is niet tevreden met de straf van 15 jaren dwangarbeid aan den moordenaar van Stsjerbina opgelegd, en de sultan vreest aan Ruslands eisch, de doodstraf, toe te geven, omdat de Albaneezen hierover woedend zouden worden.

Ingezonden Mededeelingen.

EMULSION DE SCOTT.

SENCILLEZ Y SINCERIDAD — Ambas cosas se encuentran en el siguiente testimonio del Dr. Ramón Aveledo Urbaneja:

"Varias veces he usado con buen exito la Emulsión de Scott, no teniendo que arrepetirme de su empleo. Gracias á ella, he visto á muchos enfermos reponerse, sobre todo á los escrofulosos y convalecientes de graves enfermedades. Como reconstituyente, es una buena preparación."

Advertentien.

OPROEPING
van Crediteuren en Debiteuren.

Allen, die iets te vorderen hebben van en verschuldigd zijn aan of onder berusting hebben behoorende tot den boedel of nalatenschap van wijlen de Echtelieden Dr. A. de Maak en Josephine de Maak-Feldbrugge gewoond hebbende op Bonaire en aldaar overleden, worden verzocht vóór den 15n. Mei dezes jaars opgave, betaling of afgifte daarvan te doen aan de ondergeteekenden.

H. TH. FRIE voor Curaçao,
q. q.

F. SMITZ voor Bonaire,
q. q.

LONGMAN & MARTINEZ
NEW YORK, U. S. A.
De Venta Por Las Ferreterias y Almacenes de Viveres.

HEUGLIJK NIEUWS!!

Prachtig! Prachtig!! Prachtig!!

is de ruime collectie Hollandsche sigaren door DE LANNOY & C°., BOTICA CENTRAL, met de laatste boot ontvangen.

Bijzondere aanbeveling verdienen de volgende merken:

Justitio Odalisca For Luck
First Class Richard Steel
Flor de México Violeta
Marca Preferida, enz. enz. enz.

Fotografia Soublette.

Este muy conocido Taller ofrece de nuevo sus trabajos á sus numerosos clientes, acaba de recibir máquinas de las últimas invenciones y tiene constantemente de venta aparatos é ingredientes frescos para el arte fotográfico.

HORAS DE TRABAJO:
De 8 A. M.—4 P. M.

ANUNCIO.

Bendementoe di PREENDANAN di PLATA, ORO i DJAMANTA koe tin placa fiá ariba nan na *Spaar- en Beleenbank*, esta esnan for di 24 di April 1901 té 31 di December 1901 bao di No. 1 **M** té No. 7361 **M**, lo toema lugá dia HUEBES 14 di Mei i dia huebesnan koe ta sigi.

Ta jama interesadonan di bin paga nan interes, afin di evita nan bendementoe.

Curaçao, 7 di Mei 1903.

President.
A. JESURUN.

De Eerste Nederlandsche Maatschappij
— TOT —
Verzekering van Risico in Loterijen te 's Gravenhage

heeft de eer hiermede te berichten dat zij tot HOOFDAGENT heeft aangesteld, den Heer

A. CHARLOUIS

te CURAÇAO en dat bij hem alle inlichtingen omtrent doel, bedrijf en voordeelen verkrijgbaar zijn.

's Gravenhage, 2 Februari 1903.

Bekendmaking.

De publieke verkoop van ZILVEREN, GOUDEN en JUWEELEN VOORWERPEN, beleend ter *Spaar- en Beleenbank* van **24 April 1901** t/m 31 December 1901, onder N°. 1 **M** t/m N°. 7361 **M** zal plaats hebben op DONDERDAG den 14den Mei a. s. en volgende Donderdagen.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen, door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao, den 7den Mei 1903.

De Voorzitter,
A. JESURUN.

TIJDTAFEL

van de stoomschepen der "Red D Line" tusschen

NEW-YORK,

PUERTO RICO, VENEZUELA en CURAÇAO.

1903.	Caracas	Zulia	Philad.	Marcb.	Caracas	Zulia
Vertrekt van NEW-YORK............	April 4	April 11	April 18	April 25	Mei 2	Mei 9
Komt aan te SAN JUAN............	9		23		7	
Vertrekt van, „	10		24		8	
Doet CURAÇAO aan............	12		26		10	
Komt aan te LA GUAIRA............	13	18	27	Mei 2	11	16
Vertrekt van, „	15	19	29	3	13	17
Komt aan te PTO. CABELLO............	16		30		14	
Vertrekt van „	17		Mei 1		15	
Komt aan te CURAÇAO............	18	20	2	4	16	18
Vertrekt van „	20	26	4	10	18	24
Doet LA GUAIRA aan............		27				25
„ SAN JUAN „	22		9		20	
Komt aan te NEW-YORK............	27	Mei 4	11	Mei 11	25	Juni 1

Dienst tusschen Curaçao en Maracaibo.

	Merida	Zulia	Merida	Marcb.	Merida	Zulia
Vertrekt van CURAÇAO	April 13	April 20	Aptil 27	Mei 4	Mei 11	Mei 18
Komt aan te MARACAIBO............	14	21	28	5	12	19
Vertrekt van „	17	25	Mei 1	9	15	23
Komt aan te CURAÇAO............	18	26	2	10	16	24

Drukker:
ALFREDO F. SINTIAGO.